585/00

Den 17. januar 2000 blev i sag nr. 50.525:

xxxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Skandia
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Skandia, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at et eventuelt krav er forældet efter den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren var den 22/5 1995 udsat for et dækningsberettiget ulykkestilfælde. På ulykkestidspunktet var klageren 13 år. Af anmeldelse af 26/5 1995 fremgår bl.a.: "Bonni væltede på cyklen, fik hjernerystelse og flænge i læben og mange skrammer i ansigt, hænder og ben."

Selskabet udbetalte erstatning for tingsskade i 1995.

Af de for nævnet fremlagte lægelige akter fremgår bl.a.: "22-05-95: Væltet på cycle. Husker ikke selv episoden. Kontusionssår højre overlæbe, muligvis efter tandbøjle. Desuden ømhed og smerte sv.t. højre kæbeled. rp skadestue ... 22-5-95 H. skadestue: ...

Fejl! Ukendt argument for parameter.. 50.525

Hudafskrabning over hø. kind ./. mistanke om fraktur, ømhed om hø. mandibel. Kontusionssår over labium, ./. løse tænder. Røntgen af mandiblen: ./. fraktur.
Behandling i LA sutoreres med Ethilon 5-0 VAT givet observation nogle timer i skadestuen udsk. i velbefindende, medgives commotio-varsel sut. fj. hos e.l. om 1 uge. ... 31-05-95: sutfj. efter ovennævnte."

I 1999 har klageren rejst krav om erstatning for personskaden, men selskabet har afvist kravet med den ovenfor anførte begrundelse.

Af begyndelsesattest af 4/2 1999 fremgår bl.a.:

"2. Hvori består beskadigelsen (syg-domstilfældet)? (Diagnosen anført både på latin og dansk)	... (små skrammer hø. side af ansigt og sår på overlæbe)"

Af et udfyldt spørgeskema af 24/2 1999 fremgår, at klageren ikke er under lægebehandling, at hun havde været på hospitalet i maj 1995, og at der ikke er planlagt hospitalsbehandling.

I selskabets skrivelse af 4/6 1999 til nævnet hedder det bl.a.: "Skaden er anmeldt til Skandia (Kgl. Brand) den 08.02.99 knap 4 år efter skadedatoen. Skaden afvises den 05.03.99 og fastholdes den 23.03.99 efter forsikringsaftalelovens § 29. Vor begrundelse er, at klageren senest i 1996 har været bekendt med, dels at hun havde et krav, dels at dette krav var forfaldent. Vores rådgivende lægekonsulent S.S. udtaler, at stationærtidspunktet for skaden er ca. 1 måned efter skaden. Kravet vil derfor være forældet ved udgangen af 1997. Skandia nedlægger derfor påstand om, at klagen ikke tages til følge."

I klageskemaet af 24/5 1999 har klagerens fader bl.a. anført: "Assurandør E.S. Kgl. Brand fortalte mig, at evt. følgeskader på hende aldrig blev forældet, Bonni har en skæv læbe og et ar efter uheldet, hvorfor der fremsættes erstatningskrav. ... 2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? ... Erstatning for skæv læbe og ar ved munden."

Selskabet har efter sekretariatets henvendelse kontaktet assurandøren, der i skrivelse af 7/10 1999 til selskabet har anført: "Som svar på dit brev af 6. ds. kan jeg helt klart

afkræfte, at jeg nogensinde skulle have udtalt mig på den måde, kunden påstår, nemlig en så difinitiv udtalelse, at følgeskader aldrig bliver forældet. Den aktuelle skade og anmeldelse kan jeg ikke huske, men hvis jeg er blevet spurgt om den videre sagsbehandling ved jeg, at jeg via min erfaring om den slags sager ville som altid henvise til, at det ville bero på en korrespondance og forhandling mellem kunden og selskabet på grundlag af diverse lægeerklæringer. Da der er tale om en børneulykkesforsikring har det måske været på tale, at mens et barn er under udvikling, kan der ske en udsættelse, men UDELUKKENDE efter accept af hovedkontoret og baseret på en læges udtalelse."

Sagen er indbragt for nævnet den 25/5 1999.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder på det foreliggende grundlag at måtte lægge til grund, at klagerens personskade efter ulykken den 22/5 1995 havde manifesteret sig på en sådan måde i løbet af 1996, at kravet mod selskabet ville være forfaldet i 1996, såfremt det på daværende tidspunkt havde været anmeldt, jf. forsikringsaftalelovens § 24. Nævnet finder endvidere at måtte lægge til grund, at man også senest i 1996 må have haft kundskab om erstatningskravet mod selskabet og om, at det var forfaldet. Nævnet har herved bl.a. bemærket, at klageren ikke har være under lægelig behandling siden 1995, og at der ikke er planlagt hospitalsbehandling.

Nævnet finder herefter ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at udbetale erstatning med den begrundelse, at kravet er forældet ved udgangen af 1998 i medfør af den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29.

Nævnet finder det endelig ikke godtgjort, at assurandøren skulle have forpligtet selskabet til at yde erstatning, uanset om kravet måtte være forældet, men dette er dog ikke ensbetydende med, at en egentlig bevisførelse for en domstol herom ikke vil kunne medføre et andet resultat.

Fejl! Ukendt argument for parameter.. 50.525

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen